

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobce **F. B.**, proti žalované **České lékařské komoře**, se sídlem v Olomouci, Dolní náměstí 38, o přezkoumání rozhodnutí Čestné rady České lékařské komory ze dne 16.5.2014 č.j. 13/72-001/0875, ve věci nezhájení disciplinárního řízení,

t a k t o :

- I. Žaloba se **o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 18.4.2014 doručenou Nejvyššímu správnímu soudu (dále jen NSS) dne 23.4.2014 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí České lékařské komory (dále jen ČLK), Okresního sdružení v Ostravě ze dne 10.3.2014 č.j. 13/72-001/0875. Současně namítl, že nedostal žádnou odpověď k vyjádření, které na základě tohoto rozhodnutí zaslal ČLK. Usnesením NSS ze dne 29.4.2014 č.j. Na 170/2014-22, které nabylo právní moci dne 16.5.2014, byla věc postoupena k vyřízení Krajskému soudu v Ostravě.

Na výzvu krajského soudu doplnil žalobce žalobu o rozhodnutí Čestné rady ČLK ze dne 16.5.2014 č.j. 13/72-001/0875, kterým byla posouzena námitka žalobce proti rozhodnutí Okresního sdružení ČLK v Ostravě ze dne 10.3.2014 č.j. 13/72-001/0875.

Na základě tohoto doplnění dospěl krajský soud k závěru, že se žalobce domáhá přezkumu rozhodnutí Čestné rady ČLK, kterým byl završen proces vyřízení jeho stížnosti na postup vězeňského lékaře.

Krajský soud se především zabýval tím, zda jsou v daném případě splněny podmínky řízení.

Napadené rozhodnutí Čestné rady ČLK bylo vydáno podle ust. § 7 odst. 6 Disciplinárního řádu ČLK a bylo jím potvrzeno rozhodnutí Revizní komise Okresního sdružení ČLK v Ostravě vydané podle ust. § 7 odst. 4 Disciplinárního řádu ČLK.

Podle ust. § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

Podle ust. § 65 odst. 2 s.ř.s. žalobu proti rozhodnutí správního orgánu může podat i účastník řízení před správním orgánem, který není k žalobě oprávněn podle odst. 1, tvrdí-li, že postupem správního orgánu byl zkrácen na právech, která jemu příslušejí, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí.

S ohledem na použitou legislativní zkratku lze podle názoru krajského soudu dovodit, že za rozhodnutí ve smyslu citovaných ust. § 65 odst. 1 a 2 s.ř.s. lze považovat pouze takové úkony správního orgánu, jimiž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva a povinnosti. Podle ust. § 70 písm. a) s.ř.s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny ty úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími. Rozhodující je přitom obsah úkonu správního orgánu. Ze soudního přezkoumávání jsou tak vyloučeny úkony správního orgánu, které jsou rozhodnutími pouze z formálního hlediska, avšak nejsou rozhodnutími ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s.ř.s.

Disciplinární řád ČLK je stavovský předpis, který stanoví postup při vyřizování stížností osob, které se cítí být poškozeny činností členů ČLK. Vyřízení stížnosti má dvě fáze. V první fázi označované jako předběžné šetření se zjišťuje, zda řízení případu je v kompetenci komory, zda je přípustné disciplinární řízení a zda je důvod k podání návrhu na jeho zahájení. Cílem druhé fáze, tj. již samotného disciplinárního řízení, je spravedlivě rozhodnout o návrhu revizní komise na zahájení disciplinárního řízení, resp. o tom, zda se konkrétní lékař dopustil disciplinárního provinění a o disciplinárním opatření za takové provinění. Předběžné šetření samo o sobě nevede k automatickému zahájení disciplinárního řízení, tento krok je pouze na úvaze Revizní komise Okresního sdružení ČLK. Otázka zahájení disciplinárního řízení s členem komory, který měl dle stížnosti porušit stavovské předpisy, je otázkou profesionální cti tohoto profesního sdružení a pouze toto sdružení si může určovat, které jednání svých členů bude postihovat a které nikoliv. Pokud osoba, jež se domnívá, že byla jednáním člena komory (lékaře) poškozena, na něj podá stížnost, nemůže si nárokovat jeho potrestání v disciplinárním řízení ani jej nijak na komoře vynucovat.

Otázkou rozhodnutí o stížnosti dle Disciplinárního řádu ČLK se zabýval NSS v rozsudku ze dne 4.2.2009 č.j. 1 Ans 1/2009-299 a dospěl k závěru, že: „Rozhodnutí o stížnosti (ať už odmítané podle § 4 odst. 3 a § 4 Disciplinárního řádu České lékařské komory, nebo meritorní o zahájení či nezahájení disciplinárního řízení podle § 7 odst. 4 téhož stanovského předpisu) pak nelze považovat za rozhodnutí podle § 65 s.ř.s., byť je v Disciplinárním řádu České lékařské komory formálně jako rozhodnutí označeno, neboť není způsobilé se jakkoli negativně projevit ve stěžovatelské právní sféře: jeho práva a povinnosti zůstávají zcela nedotčena. Toto rozhodnutí pouze vyjadřuje názor příslušných orgánů komory na přístupnost či důvodnost zahájení disciplinárního řízení (tedy vnitrostavovského procesu). Stěžovateli navíc obecně jako osobě odlišné od členů komory nemohou jejími rozhodnutími vznikat či zanikat práva a povinnosti, neboť komora vykonává působnost v oblasti veřejné správy pouze dovnitř sebe samé – tj. vůči svým členům, jak to ostatně vyplývá i ze zákonné působnosti komory (srov. § 2 zákona č. 220/1991 Sb.).“ Jak již bylo shora uvedeno, napadené rozhodnutí je rozhodnutím vydaným ve smyslu ust. § 7 odst. 4 a 6 Disciplinárního řádu ČLK a krajský soud v posuzované věci neshledal žádné skutkové a právní důvody, pro které by se měl odchýlit od shora citovaného názoru NSS.

Jelikož se žalobce domáhá přezkumu rozhodnutí, které není rozhodnutím ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s.ř.s., není splněna jedna z podmínek řízení a jelikož se jedná o neodstranitelný nedostatek, nelze v řízení pokračovat.

Krajský soud proto ve smyslu ust. § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. žalobu odmítl.

Jelikož byla žaloba odmítnuta, soud již nerozhodoval o návrhu žalobce na osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 3 věty první s.ř.s.

Poučení: Proti tomuto usnesení je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 9. října 2014

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu